

4. neděle velikonoční A

*Hospodin je můj pastýr,
nic nepostrádám. (Žl 23,1)*

První čtení

Skutky apoštolů 2, 14a.36-41

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti (apoštolů) a slavnostně promluvil k lidem: "Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali." Když to uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: "Bratři, co máme dělat?" Petr jim odpověděl: "Obratťe se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého. Vždyť to zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh." Ještě mnoha jinými slovy je zapřísahal a vybízel: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!" Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

Druhé čtení

1 Petr 2,20b-25

Milovaní! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. 'On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.' Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo (kříže), abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.

Evangelium

Jan 10,1-10

Ježíš řekl: "Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale

utečou od něho, protože hlas cizích neznají." Ježíš jim pověděl toto přirovnání, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci. Ježíš proto řekl znovu: "Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu. Zloděj přichází, jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti."

K zamyšlení

V dnešním evangeliu se pětkrát setkáváme s pojmem "brána". Brána je něčím velmi důležitým. Odděluje od sebe různé části, chrání, vyjasňuje mnoho věcí. Vnější brány mají mnoho společného s vnitřními branami, to je vyjádřeno i v mnoha příslovích a slovních obratech. Co například znamená "Přibouchnout někomu dveře před nosem"? Nebo co chceme vyjádřit, když říkáme: "Mé dveře jsou ti vždy otevřené"? Komu (nebo také komu ne) jsou "dveře a brána vždy otevřené"? Co chtějí instituce vyjádřit tím, že mají "den otevřených dveří"? Co se děje "za zavřenými dveřmi"? Co dává do pohybu lidi, aby se před nimi nezavřeli "brány"? A jaký význam má "Porta Sancta" – "Svatá Brána" v Římě?

"Kdo vchází dveřmi, je pastýř ovcí", říká Ježíš, aby ještě v další větě umocnil pojem brány: "Já jsem brána". "Já jsem brána" – co vyjadřuje Ježíš těmito slovy o sobě, o své identitě a o svém poslání? A co tím vyjadřuje o nás?

Když se dostaneme k bráně, rozhodujeme se – překročím práh a pustím se do toho, co mě uvnitř čeká nebo zůstanu venku? Ježíšovo slovo "Já jsem brána" signalizuje spojení mezi lidskou a pozemskou a Božskou oblastí. Projít skrze bránu znamená dostat se na dobré pastviny, hovoří to o životě v plnosti, uzdravení, celosti..., to znamená zachovat si podíl na tom Božském. Kdo je připraven projít bránou, ten tím vyjadřuje připravenost k tomu, že se bude orientovat na Ježíše a na jeho poselství s důvěrou v to, že nám ukáže cestu k dobré pastvině, ke šťastnému životu. Ježíšovo poselství hovoří o bezpodmínečně milujícím Bohu, který stále kráčí s každým člověkem. Jako žádné jiné poselství neumožňuje rozkvět lidských životních možností a otevření cesty člověka k Bohu. S přesvědčením, že Bůh chce pro všechny lidi život v plnosti, zvláště pro ty, kteří jsou v očích světa chudí, malí a bezvýznamní, poškození, plní starostí a bezmocní, obětoval se Ježíš až na smrt. Směrování jeho života nevedlo ke světským úspěchům, k moci, slávě a cti, ale k opovrhovanému vydědění, k nemoci, bolesti, smutku až k vlastní smrti. Ale protože ne smrt, ale život, kterým je Bůh, má poslední slovo, potvrdil sám Bůh Ježíšem hlásané a žijící poselství skrze vzkříšení.

Kdo se pokusí uzavřít bránu a strhnout ovce na své vlastní zájmy, je zloděj. Okrádá ovce o možnost, aby se dostali na pastviny, a stává se z něj ničitel života. Bohu díky nejsou ovce tak obecně hloupé, jako se o nich říká. Rozpoznají hlas svého pastýře, toho, jenž daruje život, a nechávají se jím vést, zatímco se někomu cizímu vyhýbají. Snažíme se vždy znovu se vší moudrostí rozlišovat a rozhodovat se, kdo je v našem životě ten, který život ničí a ten, který život daruje?